

ORIGINAL



Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dnem 14. 6. 2007
dne: 20. 6. 2007

Číslo jednací: 2 Cad 117/2006-26



ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Městský soud v Praze rozhodl předsedou senátu Mgr. Jiřím Tichým jako samosoudcem v právní věci žalobkyně : **Ing. Ladislava K**, narozena bytem , zastoupená JUDr. Milanem Davídkem, advokátem, AK-Praha 4, Stallichova 11, proti žalovanému : **Krajský úřad Středočeského kraje**, odbor sociálních věcí, se sídlem Praha 5, Zborovská 11, o zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 7. 11 2006, č.j.: 153759/2006/KUSK, sp.zn.: 146323/2006/KUSK/3,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Stát je povinen zaplatit odměnu za zastupování JUDr. Milanu Davídkovi, advokátu,

AK-Praha 4, Stallichova 11, ve výši 800,--Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se domáhala zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne ze dne 7.11.2006, č.j.: 153759/2006/KUSK, sp.zn.: 146323/2006/KUSK/3, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti usnesení Městského úřadu v Týnci nad Labem ze dne 22.09.2006, č.j.: 1843/06, kterým bylo zastaveno řízení, kterým požadovala žalobkyně zrušení rozhodnutí Městského úřadu v Týnci nad Labem ze dne 18.7.2006, č.j.: 1298/57/06 o odejmutí dávky sociální péče a toto rozhodnutí potvrzeno, neboť toto rozhodnutí považovala za nezákonné. Uváděla, že dne 19.9.2006 podala žádost o zrušení rozhodnutí u Městského úřadu Týnec nad Labem, č.j.: 1298/57/06 ze dne 18.7.2006 ve věci odejmutí opakované dávky sociální potřeby a doplatek za zbývající měsíce na základě sdělení MPSV, že nebylo vydáno řádné rozhodnutí správním orgánem I. stupně, takže neplatily účinky tohoto rozhodnutí a je nadále v evidenci úřadu práce jako osoba hledající zaměstnání. Tím splňuje podmínky sociální potřeby pro účely vyplácení dávek sociální potřeby.

Žalovaný Krajský úřad Středočeského kraje navrhoval zamítnutí žaloby s tím, že v době podání žádosti žalobkyně o zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 18.7.2006, č.j.: 1298/57/06 ve věci doplacení dávky sociální potřeby za měsíce červenec – září roku 2006 toto rozhodnutí nebylo v právní moci, neboť v rámci odvolacího řízení bylo zrušeno rozhodnutím Krajského úřadu Středočeského kraje dne 17.8.2006, č.j.: 113969/2006/KUSK a vráceno k novému jednání a rozhodnutí. V době podání žádosti žalobkyně dne 19.9.2006 nebylo ještě v novém řízení správním orgánem I. stupně rozhodnuto. Z toho důvodu usnesením ze dne 22.9.2006, č.j.: 1843/067 správní orgán I. stupně usnesením řízení ve věci žádosti žalobkyně zastavil. Jelikož v době podání žádosti žalobkyně u správního orgánu I. stupně ve věci opakované dávky sociální potřeby nebylo dosud správním orgánem I. stupně rozhodnuto správní orgán I. stupně nepochybil pokud řízení o dávce usnesením ze dne 7.11.2006 zastavil

Z rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 7.11.2006, č.j.: 153759/2006/KUSK, sp.zn.: 146323/2006/KUSK/3 bylo zjištěno, že tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti usnesení Městského úřadu Týnec nad Labem ze dne 22.9.2006, č.j.: 1843/06, kterým bylo zastaveno řízení k žádosti žalobkyně o dávku sociální potřeby a toto rozhodnutí potvrzeno. Rozhodnutí Městského úřadu v Týnci nad Labem ze dne 18.7.2006 bylo na základě odvolání žalobkyně zrušeno rozhodnutím odvolacího správního orgánu Úřadu práce Středočeského kraje dne 17.8.2006 a věc vrácena k dalšímu řízení, z čehož vyplývá, že o dávce sociální potřeby v době podání žádosti žalobkyně dne 19.9.2006 nebylo správním orgánem I. stupně rozhodnuto a tím se opakovaná žádost žalobkyně stala zjevně bezpředmětnou dle ustanovení § 66 odst. 1, písm. g) zákona č. 500/2004, Správní orgán I. stupně tedy nepochybil pokud řízení o žádosti žalobkyně ze dne 19.9.2006 za situace, kdy jeho předcházející rozhodnutí bylo odvolacím správním orgánem zrušeno a vráceno k dalšímu řízení a znovu o nároku žalobkyně nebylo dosud rozhodnuto, správní řízení zastavil.

Ze správního spisu bylo zjištěno, že usnesením Městského úřadu Týnec nad Labem ze dne 22.9.2006, č.j.: 1843/06 bylo řízení zastaveno dle ustanovení § 66 odst.1, písm. g) zákona č. 500/2004 Sb. z důvodu, že předcházející rozhodnutí tohoto Městského úřadu ze dne 18.7.2006, kterým byla žalobkyni odejmuta opakující se dávka od 1.7.2006 bylo rozhodnutím Krajského

úřadu Středočeského kraje ze dne 17.8.2006 zrušeno a vráceno k dalšímu řízení. Dne 15.9.2006 bylo zahájeno správní řízení o zrušení původního rozhodnutí a nové rozhodnutí zatím nebylo vydáno. Proti tomuto usnesení podala žalobkyně odvolání, o kterém rozhodl odvolací správní orgán Krajský úřad Středočeského kraje dne 7.11.2006, které žalobkyně napadla žalobou.

Ze spisu 2 Cad 118/2006 u Městského soudu v Praze bylo zjištěno, že poté co rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu bylo rozhodnutím odvolacího správního orgánu Krajského úřadu Středočeského kraje zrušeno a vráceno k dalšímu řízení vydal prvoinstanční správní orgán ve věci nové rozhodnutí a to dne 12.10.2006 pod č.j.: 181464/06, proti kterému žalobkyně podala odvolání, o kterém rozhodoval odvolací správní orgán Krajský úřad Středočeského kraje rozhodnutím ze dne 27.11.2006, kterým odvolání žalobkyně proti rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu Městského úřadu Týnec nad Labem ze dne 12.10.2006 zamítl a toto rozhodnutí potvrdil. Žalobkyně pak proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 27.11.2006 v zákonné lhůtě podala žalobu, která byla projednána Městským soudem v Praze pod sp.zn.: 2 Cad 118/2006. Žaloba žalobkyně směřující proti rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 27.11.2006, č.j.: 1626/2006/KUSK, sp.zn.: 156069/2006/KUSK/3 byla pak zamítnuta s podstatnými důvody uvedenými v odůvodnění tohoto rozsudku.

Soud se zabýval zákonností napadnutého právního rozhodnutí a to rozhodnutí odvolacího správního orgánu Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 7.11.2006 a došel k závěru, pokud v době podání žádosti žalobkyně na zrušení rozhodnutí Městského úřadu Týnec nad Labem ze dne 18.7.2006, č.j.: 1298/57/06 ve věci odejmutí opakované dávky sociální potřebnosti za situace, když rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 18.7.2006 bylo zrušeno na základě odvolání žalobkyně rozhodnutím odvolacího správního orgánu Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 17.8.2006 a ve věci dosud nebylo rozhodnuto a se jeví žádost žalobkyně ze dne 19.9.2006 jako žádost zjevně bezpředmětná ve smyslu § 66 odst. 1, písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., neboť o jednom nároku není možné, aby probíhaly dvě samostatné správní řízení. Navíc když navrhané zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně (Městského úřadu Týnec nad Labem) ze dne 18.7.2006, kterého se domáhala žalobkyně u prvoinstančního správního orgánu návrhem ze dne 18.9.2006 bylo zrušeno rozhodnutím odvolacího správního orgánu (Krajského úřadu Středočeského kraje) ze dne 17.8.2006. Nelze se domáhat zrušení správního rozhodnutí, které již bylo odvolacím správním orgánem zrušeno. Jak vyplývá pak ze spisu sp.zn.: 2 Cad 118/2006 Městského soudu v Praze nové rozhodnutí ve věci vydal Městský úřad Týnec nad Labem až dne 12.10.2006, proti kterému podala žalobkyně odvolání, a které pak bylo rozhodnutím odvolacího správního orgánu Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 28.11.2006 potvrzeno. Správní orgán tedy nepochybil, pokud návrh žalobkyně ze dne 19.9.2006 na zrušení rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu Městského úřadu Týnec nad Labem ze dne 18.7.2006 považoval za zjevně bezpředmětné ve smyslu § 66 odst. 1, písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., neboť toto rozhodnutí bylo zrušeno odvolacím správním orgánem v rámci správního řízení a to Krajským úřadem Středočeského kraje rozhodnutím ze dne 17.8.2006. K novému rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu ve věci dávky pak došlo až dne 12.10.2006. Z tohoto důvodu soud nezjistil nezákonnost v rozhodnutí odvolacího správního orgánu Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 7.11.2006 a žalobu žalobkyně směřující na jeho zrušení zamítl dle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. I když žalovaný měl ve sporu úspěch náklady řízení mu nevznikly.

O odměně za zastupování bylo rozhodnuto dle ustanovení § 35 odst. 8 s.ř.s.. Žalobkyni byl ustanoven soudem a to usnesením ze dne 3. ledna 2007, v právní moci dne 11.1.2007, zástupce JUDr. Milan Davídek, advokát, AK-Praha 4, Stalichova 11. Odměnu za zastupování v tomto případě hradí stát. Výše odměny za zastupování je upravena vyhláškou č. 177/1996 Sb., v platném znění, kdy odměna za 1 úkon činí dle ustanovení § 9 odst. 2 a § 7 bod 2, 500,-Kč. K této výši je nutno ještě připočíst náhradu hotových výdajů dle ustanovení § 13 odst. 3 téže vyhlášky ve výši 300,-Kč, takže celková odměna za zastupování zástupcem žalobkyně činí 800,-Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů ode dne jeho doručení při splnění podmínek § 103 odst. 1 s.ř.s. kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Městského soudu v Praze.

Kasační stížnost nemá odkladný účinek.

Kasační stížnost směřující jen proti výroku o nákladech řízení je nepřipustná.

V Praze dne 30. května 2007

Mgr. Jiří Pichý
předseda senátu